

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010709
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010709.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. októbra 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

P. A.

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom B. Z. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 4Pp/56/2015-12 zo dňa 07.07.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

P. A. vykonáva úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý mu bol uložený pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.09.2007 sp. zn. 4T/88/2007, v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.10.2009 sp. zn. 4T/88/2007 o nariadení výkonu trestu v spojení s uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 27.01.2011 sp. zn. 2Pp/206/2010 o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a v spojení s uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 21.01.2014 sp. zn. 2Pp/206/2010 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe pri podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Koniec trestu pripadá na deň 04.08.2016.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 4Pp/56/2015-12 zo dňa 07.07.2015 bol návrh odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcejmu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmienечne prepustiť na slobodu, ak

odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia na odsúdeného, ktoré je podrobne uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia, ale najmä z jeho záveru vyplýva, že hoci je jeho resocializačná prognóza hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu dlhodobej nezamestnanosti, nízkeho vzdelania a nadmerného konzumu alkoholu, na druhej strane odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a bolo odporučené ho podmiennečne prepustiť. Krajský súd tak ako súd prvého stupňa, vzhľadom na horeuvedené skutočnosti týkajúce sa osoby odsúdeného, má pochybnosti o tom, že by náprava odsúdeného a naplnenie účelu trestu, tak ako to vyžaduje Trestný zákon, mohli byť dovŕšené aj jeho prípadným podmiennečným prepustením na slobodu. Okrem toho krajský súd poukazuje aj na predchádzajúcu trestnosť odsúdeného, ale predovšetkým na skutočnosť, že odsúdenému v minulosti už bolo poskytnuté dobrodenie zákona spočívajúce v podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pričom však odsúdený sa v priebehu podmiennečného prepustenia dopustil trestnej činnosti a bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa. Následne mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.